

ens

25

REVISTA D'INFORMACIÓ DE SANT POL DE MAR

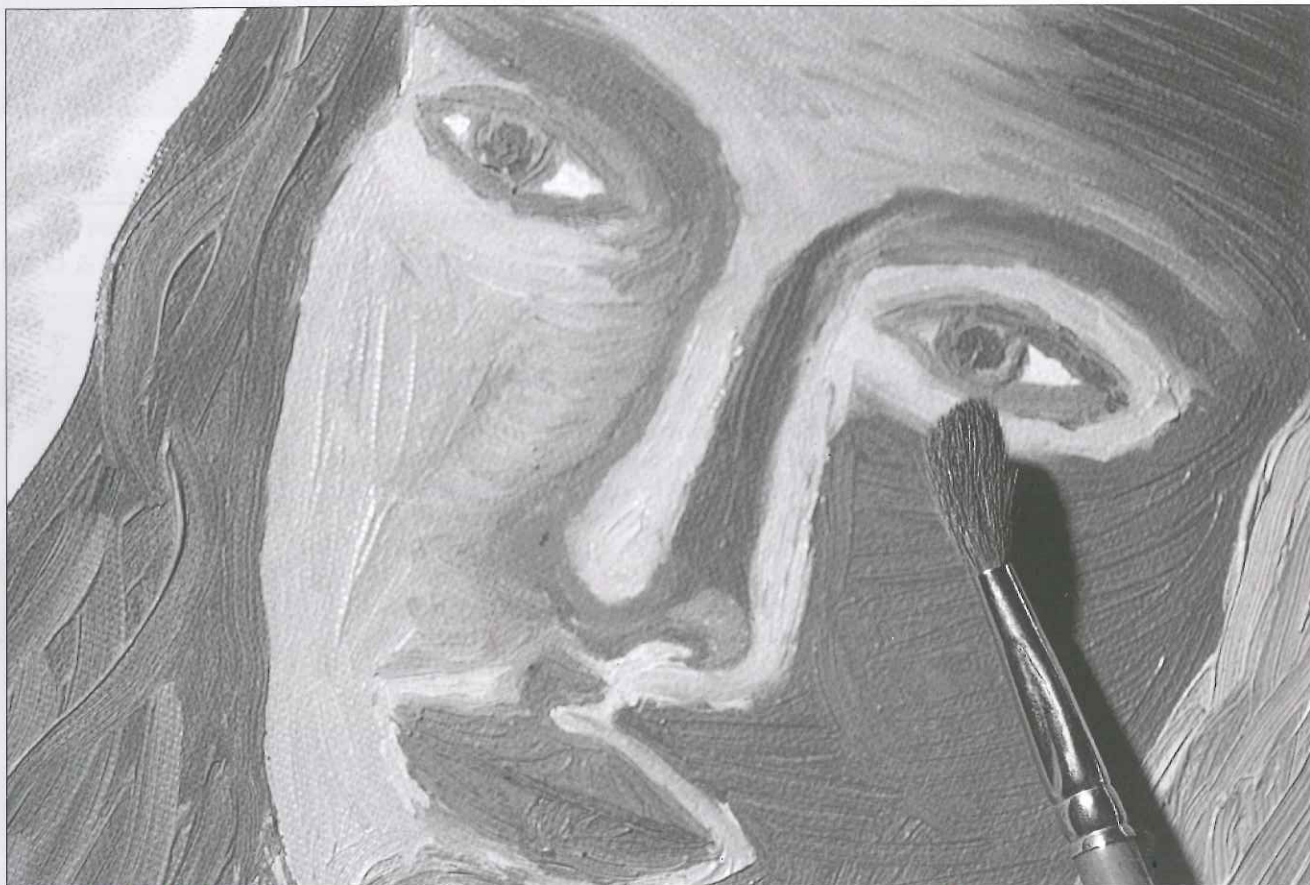

FOTO: P110

ARTISTES ANÒNIMS

L'ENS ja és a Internet

Des d'aquest estiu s'està configurant la pàgina web de l'ENS, que permetrà accedir a partir d'ara a tots els números sençers de la revista a través d'Internet. Mitjançant aquesta pàgina els usuaris podran consultar tot el seu contingut i els temes que més els interessin de cada número. De moment, ja es troba íntegrament a la xarxa el passat número 24. A més, també es compta a partir d'ara amb una adreça de correu electrònic, on es podrà enviar crítiques, recomanacions, cartes, escrits...

Adreça de la pàgina web: www.santpol.org/ens

Adreça del correu electrònic: ens@santpol.org

Aigua, Gas i Electricitat

CALEFACCIÓ
MELCIOR CASTELLAR SOLER

Verge de la Mercè, 24
Tel. 93 760 06 75

08395 SANT POL DE MAR
(Barcelona)

Perruqueria especial per a cavallers

J^os e p M a r i a

Nous serveis
Tints i emmotllats

Carrer Nou, 54 – SANT POL DE MAR

ÒPTICA CLARAMUNT

serveis

- Examen optomètric.
- Adaptació de tot tipus de lents de contacte amb exàmens i revisions periòdiques.
- Mesura de la pressió intraocular (prevenció del glaucoma).
- Aparells meteorològics, lupes, brúixoles...

C. Església, 210 – 08370 CALELLA – Tel. 93 766 06 93 ● Pl. Mèlies, 31 – 08397 PINEDA – Tel. 93 767 21 75

Taller Tobella

Carretera N-II, núm. 5 Tel. 93 760 04 17
Sant Pol de Mar

FINQUES Sauleda

Carrer Nou, 29
08395 SANT POL DE MAR
Tel. 93 760 09 16
Fax 93 760 05 96

Bruguera, 26
08370 CALELLA
Tel. 93 769 10 12
Fax 93 760 05 96

Artistes Anònims

Sota el marc incomparable del poble de Sant Pol (el més bonic del Maresme ens atreviríem a dir? És clar que sí, és el nostre), doncs amb Sant Pol de fons, sobretot amb aquest aire melangiós que agafa a la tardor, encara ressacós de l'estiu, hem volgut descobrir la vida amagada d'un poble que batega, potser a un ritme tranquil, però que té racons amagats, racons que poden ser una guitarra o un pinzell, un llapis i un tros de paper.

Entre santpolencs il·lustres i artistes consagrats, trobem persones com l'Avi Vila (per anomenar-ne un que està en voga), d'una senzillesa abso-

Molts es sorprenen, artista jo? L'Avi Vila obria uns ulls com taronges. "Esteu carregats de punyetes", ens diria. Lluís Tió s'excusa: "Poeta? No, només sóc un versificador"

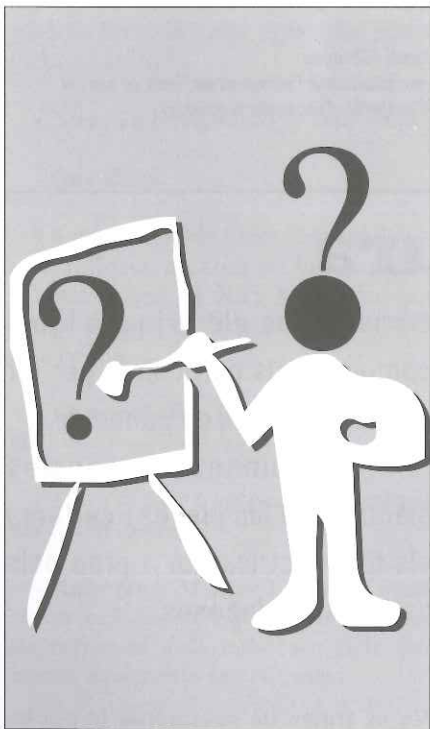
luta, que en la tardor de la seva vida es tancava al taller a pintar, perquè sí. I pintava el poble, a la seva manera ingènua i un pèl descuidada, descobria formes geomètriques en l'ambient, donava una altra dimensió a la natura, en definitiva, pintava la vida. Potser el més difícil és això, saber donar a la vida la dimensió d'art, convertir el més quotidià en expressió artística. Molts es sorprenen, artista jo? L'Avi Vila obria uns ulls com taronges. "Esteu carregats de punyetes", ens diria. Lluís Tió s'excusa: "Poeta? No, només sóc un versificador". Però saber treure poesia d'un pi malalt, d'una estona a la platja, d'un moment de tristor, potser té el mateix mèrit que fer Art, aquest art que anomenem amb majúscules, qui li ha donat aquesta categoria?

Des d'aquest número de l'ENS ens agradaria dedicar un petit homenatge a tota aquesta gent que, si volen en

minúscules, podríem classificar com a artistes anònims. No ens ha estat fàcil triar els que il·lustren el nostre reportatge, perquè a cada pas que donàvem ens sortien més santpolencs que tenen cops amagats, i hem hagut d'anar ampliant la llista i també deixar-ne de banda alguns de molt interessants. Tot i això esperem que aquesta mostra sigui prou representativa.

No ens hem volgut centrar en artistes reconeguts o professionals de l'art, sinó que hem escollit una mica a l'atzar a diverses persones que, per dir-ho d'alguna manera, busquen quelcom més. Molts busquen una vàlvula per escapar-se de la rutina de la feina o no en tenen prou amb el que fan i volen trobar una manera més positiva de descarregar les seves vides. Alguns simplement es dediquen a alguna activitat artística perquè sí, perquè és el que els surt de dintre.

Tenim gent que pinta, que fan manualitats o coses d'artesanía, gent que escriu, músics o persones que s'expressen amb el cos, per mitjà de la dansa o la interpretació. Hem volgut que tot això quedés reflectit. Potser molts pensaran que algunes d'aquestes persones tot just comencen i que és probable que es quedin aquí, però nosaltres buscàvem sobretot la formació, la sensació d'inacabat, la vida, la creació. Perquè Sant Pol no és només la platja, Sant Pau i les pujades i baixades, sinó que té vitalitat, encara que això costi de creure entre la mandra de la tardor. I aquesta vitalitat sovint pot estar amagada rera la finestra del veí.

IL·LUSTRACIÓ: CARLUS

e.n.s.

Edita: Ajuntament de Sant Pol de Mar.

Consell de Redacció: Ester Roig, Jordi Pomés, Jòsep Mestres, Ajuntament. Xavier Roca, CP Sant Pau. Gol, G.O.M. Manuel Mombiola, A. C. Sant Pol. Jordi Puigdefàbregas, Amics de les Arts. Xavi Tresserres, Colla de Geganters. Lidia Ginesta, Centre Cultural. Ramon Roca, C.E.S.P. Eva Pujol, Parròquia. Guillem Mestres, CiU. Francesc León, PSC. Francesc Roura, IC. Pere Roura, ERC.

Fotografia: Ricard Estol.

Producció: Publintur, S. A. Tel. 93 766 14 51.

Impressió: Gràfiques Ponent. Pineda de Mar.

D. L.: B-24263-93

El nou santpolenc no comparteix necessàriament les opinions signades.

Impressió sobre paper ecològic verificat.

AVÍS Tots els que hagueu escrit el vostre article amb disquet per a aquesta revista podeu passar-lo a recollir a les oficines de l'Ajuntament. S'acceptaran articles per al pròxim número de l'ENS fins al 20 de desembre. Aquest cop sense cap mena de pròrroga. Els articles es poden deixar a l'Ajuntament a nom de la revista. Han d'estar escrits a màquina. Si escriviu amb ordinador us agrairíem que ens deixéssiu l'article escrit en Word 6.0. per a Windows, o bé, si és fet amb qualsevol altre programa de tractament de textos, guardat en l'opció Sólo texto/Only text, a part d'imprès sobre paper. El disquet el podreu recollir després que surti publicada la revista. Per altra banda cal que indiqueu també el vostre número de telèfon per si tenim algun dubte sobre l'escrit. Advertim alhora que no s'accepten anònims. Igualment l'ENS ha de conèixer la identitat del qui vulgui publicar algun article amb la signatura d'un pseudònim.

Després d'haver viscut el lamentable espectacle dels incendis que cada estiu cremen els nostres boscos, en Jordi Fàbregas ens fa una reflexió sobre el mal que això suposa, el que significa per a nosaltres el bosc, i fa una crida a respectar aquest espai natural.

Al Bages i Solsonès va de bastos

Fa dies que crema la llenya. Contra aquesta foguera que tots hem vist encesa aquests dies, poc o res pot fer-se. Un front de vint-i-cinc quilòmetres i una columna de fum aguaitada pels pilots d'hydroaviació des de Mequinença (prov. de Saragossa), tot venint de la base aèria de Torrejón, són dades prou esglaiadores per adonar-se'n que si bé el foc va engegar-se de la "mà" de l'home, devia, la nit del dimarts 21 de juliol, afeblir la seva magnitud per algunes circumstàncies (l'arribada del vespre, l'augment de la humitat o la nebulositat...), ben bé aleatòries i alienes a cap home. I si pensem que l'home hi va contribuir, ha d'ésser en ben poc i ben negligentment. Aquests grans focs no els controlen els homes -"s'autoregulen" i alimenten ells mateixos- i qui vulgui fer creure el contrari és un

manipulador de l'opinió d'altri. Ara, pot (podia!) fer-se molt per evitar la crema d'aquella "pira" colossal, amantent per consumir-se.

El foc és molt vell. L'home va prendre el foc dels boscos originaris, encesos casualment per algun llamp antic, fins ésser capaç de reproduir-lo a voluntat. Avui, som a l'altre punta del camí: l'home torna el foc, ara en escriu, a uns boscos minsos, afeblits per la seva actuació i no perduradors en molts indrets. El bosc no pot més apartar-se de l'home i ser tot just un reducte per l'oci, el lleure o la contemplació fugissera. Caldria, em sembla, fer per recuperar aquella gestió arcana de la foresta, l'entesa amb el bosc que hi havia en moltes comunitats rurals que feien una explotació assenyada d'aquest, sense agravi. Aquesta activitat, entre altres, mante-

nia franc el sotabosc i feia el bosc menys vulnerable a la flama. Cada bosc demana una gestió diferent, específica que, a més, pot dependre de l'indret. A penes queden boscos verges al Planeta, i els de casa fan més la fila de la santa bàrbara d'un vaixell, "últim reducte pel foc", que semblen fills d'aquell pare bosc, generós si el regaven, casuals, les flames. Vivim molts més en el mateix espai "natural" i l'enorme pressió que això obra sobre el rodó indret fa, al meu parer, que sigui una negligència inadmissible no fer més per allunyar un bosc, quin sigui, del perill d'encendre's.

*Jordi Fàbregas
(emissorista a l'aeroport de Reus en servei d'extinció d'incendis forestals)*

Elèctriques contra natura

Tot el sector elèctric s'ha de replantejar per corregir els nombrosos efectes negatius que té sobre l'home i la natura:

- Accidents a centrals nuclears amb (Txernòbil) o sense (Vandellòs) efectes sobre la població.

- Cementiris de residus radioactius durant milers d'anys.

- Incendis deguts al mal estat de conservació de les línies rurals.

- Electrocuacions de rapinyaires protegides i en perill d'extinció.

- Impacte ambiental de les línies d'alta tensió en zones muntanyoses.

- Impacte visual de les línies urbanes semblant o pitjor al de les antenes.

- Efectes dels camps electromagnètics sobre la població (en estudi).

Com s'ha de replantejar?

- Utilitzant fonts energètiques renovables per produir electricitat.

- Utilitzant cables elèctrics forrats a prop dels arbres.

- Posant proteccions en forma d'atalaia al cim de les torres d'alta tensió

- Fent complir la normativa d'aprofitaments forestals a les

companyies elèctriques igual com es fa als particulars per fer camins en zones de pendents.

- Eliminant els postes elèctrics de les places i carrers i els fils elèctrics tan a prop dels balcons i les façanes.

No es tracta de coaccionar la població per part de les indústries dient que se'ls treurà l'electricitat o se'ls apujarà el rebut sinó de fer-los complir la llei vigent o actualitzar lleis antigues als nous temps de manera que aquest no sigui un simple negoci que beneficiï a uns pocs i perjudiqui a la majoria sinó que sigui un servei a la societat.

Pere Roura

El joc de cartes al Cafè del Centre de Sant Pol

En Raimon Vilà i en Xicu Noet eren amics. L'amistat venia del mar. En Xicu el convidava a pescar amb una barqueta que tenia, mai tingué mania als domingueros. Sempre anaven junts. Semblava una aliança ferma i sana. Anaven a buscar musclos a les roques de l'Escala; calaven palangres o peces de tresmall; algunes tardes sortien al calamar. En Xicu era un bon pescador, que es guanyava la vida pescant honradament. Però la dèria d'en Raimon no era pas la pesca. Ell volia fer-li entendre al seu amic que aquella barqueta podria fer quelcom més que pesar tacons i aranyes.

- Xicu, aquesta barca és una mina.

- Què dius?

I li explicava, de forma entenedora, amb refinament, com cal fer les coses. Intentava que en Xicu veiés clar que no val la pena matar-se treballant com una bèstia.

- Que treballin les mules de l'exèrcit.

- Unes sèpies i un parell d'escòrpores valen diners...

- Anar fent. Menjar i fregir. I quan siguis vell aniràs esparracat i hauràs de refiar-te dels nebots o fills que només desitjaran la teva mort.

En Raimon el convidava a dinar i

anaven per uns indrets prou selectes. En Xicu rumiava les paraules del seu amic i la filosofia que entranyaven. En el seu interior hi havia una oposició entre dos corrents contradictoris, que l'exterioritzava arrugant el front; les celles se li aixecaven per l'exterior i se li ajuntaven al mig; maldava entre seguir treballant com sempre o escoltar el cant de sirena.

- No m'emboliquis!

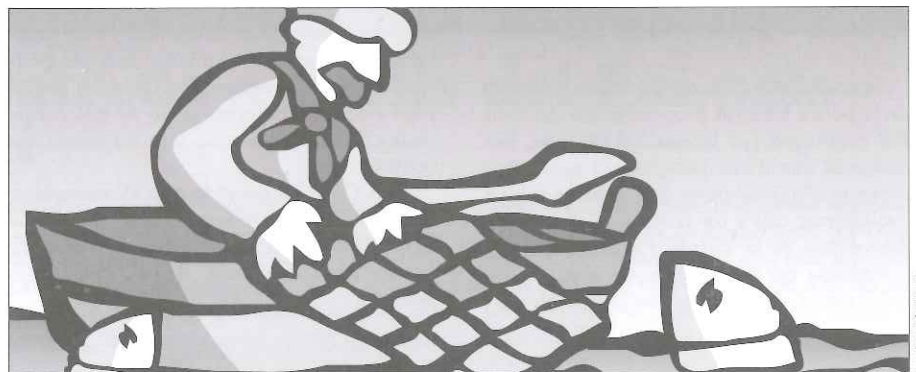
En Xicu tenia unes formes ben poc esmerilades, encara que amb en Raimon procurava correspondre amb finesa, sense les barroeres expressions que acostumava vomitar davant del més petit entrebanc, cosa freqüent a la taula de joc.

Les filosofies dels dos amics eren contradictòries. La conducta del Xicu es regia pel treball, l'esforç i la feina. Guanyar-se la vida suant. En Raimon no volia sentir parlar de treball. "El món és pels intel·ligents i capaços",

aquesta era la norma de conducta; la llei de la selva, darwinisme pur.

"Els sentimentalismes no condueixen a res", assegurava. En Xicu no ho veia prou clar; ell que sempre havia treballat per a guanyar-se les garrofes; cada dia triscava amb la barqueta de motor i mirava els núvols i observava si era xaloquet o llebeig; preguntava si hi havia corrent forta; consultava el baròmetre... Si l'hora de varar eren les cinc, en Xicu posava el despertador a un quart de cinc, per por de qualsevol imprevist. Calia preparar el cistell a consciència; els encerats per si plovia, un rosegó per fer la mosca, un jersei de recanvi, un ormeig per si podia pescar una estona a tuquet, el fanal amb aquell vinet de cal Tatxo.

Josep Maria Pujol
Fragment d'un treball inèdit sobre el joc de cartes a Sant Pol
(continuarà...)

IL·LUSTRACIÓ CARLUS

Cortinatges Sant Pol d'Alfons Panadès

Carrer Bonavista, 29
08395 SANT POL DE MAR
Telèfons 93 760 02 57 / 93 886 10 69

AIGUA • GAS • ELECTRICITAT • CALEFACCIÓ

C. Herois de la Fragata Numància, 4-6
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 22 59
Tel. mòbil 970 23 06 59

En motiu de la IV Assemblea del GOM, i després del balanç positiu de la IV Fira Alternativa, el Grup d'Opinió Mediam-
biental ens fa una revisió de la seva trajectòria.

Fem memòria, i fem futur

- 24 d'abril 1993: Festa d'acomia-
dament dels Garrofers
- 9 de juny 1993: Text a la revista
ENS titulat Set anys pel 2000,
generador del Grup d'Opinió
Mediambiental a Sant Pol de Mar.
- 31 de juliol 1993: I Assemblea i
constitució del G.O.M.
- 13 de novembre 1993: II
Assemblea del G.O.M.
- 4 de febrer 1994: Proposta del
G.O.M. per a la constitució del
Consell Municipal de Medi
Ambient
- 11 de juny 1994: Constitució
del C.M.M.A.
- 14 de gener 1995: Incorporació
del G.O.M. a la Taula Ciutadana
per la defensa del medi ambient de
la Tordera.
- 22 d'abril de 1995: III Assem-
blea del G.O.M.
- 19 i 20 d'agost 1995: I Fira
Alternativa a Sant Pol de Mar
- 17 i 18 d'agost 1996: II Fira
Alternativa a Sant Pol de Mar
- 15, 16 i 17 d'agost 1997: III
Fira Alternativa a Sant Pol de Mar
- 14, 15 i 16 d'agost 1998: IV Fira
Alternativa a Sant Pol de Mar

Aquestes són les dates més significatives de la petita història d'un col·lectiu de Sant Pol preocupat per la qualitat de vida, inicialment des d'una perspectiva exclusivament ecològica, però que lentament va evolucionar cap a un sentit global. La Fira Alternativa és la síntesi d'aquesta mirada. L'ecologia no pot separar-se avui en dia del conjunt d'elements que la complexitat

de les nostres vides conformen. El G.O.M. sempre ha estat una organització oberta a totes les realitats i a totes les persones que habiten en el nostre poble. Vam començar amb un criteri estrictament ecològic i avui entenem que hem de participar donant arguments en àrees tan diverses com Urbanisme, Turisme, Ensenyament, Sanitat i Hisenda entre d'altres, tal com assenyalavem en l'article que va sortir a l'ENS titulat Set anys pel 2000.

Estem a les portes de l'any 1999, i podem contemplar la realitat política present als programes de tots els partits polítics: L'ecologia i les preocupacions mediambientals ocupen un espai important. L'especulació de la terra pel negoci fàcil mitjançant les urbanitzacions salvatges i una indústria depredadora i no respectuosa en vers el nostre entorn està tocant al seu final; avui cal invertir generant llocs de treball en sector del medi ambient tal com ho estan fent a tota Europa; ja no val l'excusa de la competitivitat. Per sort les normatives comunitàries ens obligaran a posar-nos al dia.

Sant Pol no pot continuar en mans d'especuladors irracionals i egoistes que corresponen a una època de desenvolupament de la postguerra i del mal entès progrés (anys de la transició política). Hem d'entrar al segle XXI, saber invertir a mig i llarg plaç des d'una visió global i complexa i dins d'un concepte solidari; hem de pensar en el futur dels nostres fills. Som un sol món i sense fronteres, ja no es pot continuar creient que el que fem no afecta els nostres veïns.

El G.O.M. us convida a la IV assemblea el dissabte 21 de novembre a les 12h. a la sala Polivalent per poder entrar tots junts, amb bon peu, dins del proper mil·leni.

Carta a la gent de la Fira Alternativa

Buenaaaaa. Tot a punt?

Les paradetes, ja estan distribuïdes? I el lampista, ja ha deixat totes les pre-
ses a punt? No us oblideu de demanar permís a l'ajuntament pels grups de música de la nit, ah! I sobretot Gol, vigila amb el pressupost!

Sembla que fos ahir i ja ha passat un any. Encara me'n recordo. Aquell neguit, aquell anar de cul, aquell compartir sentiments. Sense parar de conèixer, de conivir, d'estimar. És ben bé com fer l'amor. Amb un treball d'excitació suau que ja comença just després de la darrera fira, un any abans. Per anar pujant de to, cada cop amb més intensitat, a mesura que s'acosta el dia, per acabar amb l'esclat de sensacions que és la fira. Olor, colors, sons, gustos i sensacions. Tot a la vegada. Espectacular fusió de maneres de lluitar pel que és de veritat la tant anomenada qualitat de vida. I després la calma. Relaxant calma, on es barreja el cansament amb la sensació de plaer que et queda al cos després de l'èxtasi.

Sempre em recordo de vosaltres, però ara més que mai. Perquè és en aquestes dates que ja fa uns anys que jo també en sóc partícip d'aquest orgasme col·lectiu. Però aquest any hauré de fer distàncies en l'espai.

No cal que us digui l'enveja que em feu, m'agradaria poder venir a través d'aquest ordinador, però això encara em sembla que no es pot fer.

Encara que no em limito a escriure aquesta carta, no us ho penseu pas!

Tota aquesta energia que esteu des-
prenent també travessa el mar i m'arriba fins aquí i la recullo i em serveix a mi per continuar endavant. De la mateixa manera que espero que us arribi la que jo us intento transmetre, amb tot el que jo estic vivint.

A partir d'aquí no puc més que animar-vos a totes i a tots perquè tireu endavant amb aquesta fira. Viviu-la i disfruteu-la, no us conformeu només amb parir-la, que és la vostra fira, la nostra fira.

Des de Guatemala una abraçada per a tothom i... sort.

Ramonet Roca

FOTO: PRTU

Nit de rock a Sant Pol

Ai, tota la tarda que plou. Vàries persones esperen dins una furgoneta, podem muntar l'escenari? Però al vespre va escampant i ens emportem un jersei i ja anirem bé. Aquest any el concert Sant Pol Rock, el sisè ja, que es feia cada estiu a La Punta s'ha traslladat -per motius d'espai, protestes dels veïns- al pati del Col·legi Sant Pau, al costat del camp de futbol. Quan arribem no hi ha gaire gent, però ja es va omplint. A la barra un piló de somriures et pregunten: Què vols prendre? Què vols prendre? Posa'm una cervesa. I la música va sonant, una mica de jazz, instrumentals, i va pujant el volum, que si rock, les cançons de sempre, després vindran els més ensordidors i acabarem amb *Black adder*, els *muerte* que els diuen. Dels 6 grups que toquen aquest divendres 28 d'agost tots són de Sant Pol, o formats per gent que estiuja aquí. Que en Guille ha perdut la guitarra? Si aviat haurà de tocar!

En Joan Vila va patint per la pluja, no se n'acaba de refiar, però als fans incondicionals de cada formació els preocupa poc el temps i s'amunteguen sota l'escenari, i salten, i salten, i salten. Quina set! Una altra canya. Que

agafi un paper d'aquest got? M'ha sortit el *Correcaminos*. Ara has de buscar la teva parella. Hi ha algun *Coyote* per aquí? Tota la nit buscant parelles -sovint descompensades-, trobant-te, una birra per aquí, un ball per allà. Ei! *Pantera Rosa*, com anem? Què hi ha aquí a les caixes de whisky? És la guitarra! Última hora, la gent va desfilitant. Contem que hi ha hagut més de cinc-centes persones de totes les edats. Vaja, on és tothom? Allà ja recullen, aquests segueixen ballant la música que surt de la barra, aquí una

parelleta. Algú té tabac? Apart de l'ajuda de l'Ajuntament, aquest any s'ha contat amb la col·laboració de La Bruixa, ens diuen els organitzadors. Tot costa i els diners són tan relligiosos! Normalment fan cap per mànigues però estan contents, tothom s'ho ha passat bé, que al cap i a la fi és el que realment importa. I s'han consumit més de 300 litres de cervesa! Uf! Les sis de la matinada, potser que anem a dormir. Llàstima dels croissants per esmorzar!

FOTO: CHUS

EL CESP ES MOU

EL NOU SANTPOLENC

Travessa d'Aiguafreda a Riells del Fai pels Cingles de Bertí

Per començar la nova temporada, el 4 d'octubre, el CESP ens va oferir una travessa als Cingles de Bertí. Després de tot l'estiu sense caminar o caminant poc, està bé una passejada com aquesta, suau i sense gaire desnivell.

Baixem de l'autocar a Aiguafreda i sembla que el dia no promet gaire, alguns ens hem de refiar de les capel·lines de reserva que porten els altres. Comencem bufant la primera mitja hora caminant pel dret el Grau del Sunyer, arribem a dalt de la Cinglera i ja s'ha acabat l'ascens. En ser un dia entrenyat, no podem aprofitar bé el mirador que és per contemplar el Montseny, Montserrat, Sant Llorenç del Munt i altres indrets prou coneguts. Ens parem a esmorzar. Tot és pla, ben cultivat, fins i tot hi ha una torreta, quina decepció, qui ho havia de dir, s'hi pot arribar amb cotxe. Havent esmorzat reemprenem el camí tot vorejant la Cinglera, sense cap mena de perill per als "afectats per la síndrome del

vertigen". Veiem el caminet que porta a La Trona, mentre uns quants opten per aquesta ruta alternativa, altres reposen i gaudeixen del paisatge.

Comença a espurnejar i després de caminar una bona estona enmig dels boscos cremats l'any 1994, arribem a Sant Pere de Bertí, on hi ha una de les actuals propietàries de l'antiga església, la rectoria i l'escola. Molt amablement ens convida a visitar-ho, ens explica la història del lloc i la restauració que estan portant a terme amb la seva família. Fa goig trobar persones obertes a compartir un indret d'una vellesa i valor històric notables.

Des d'aquí iniciem la baixada, no podem dinar en el lloc que havíem previst perquè la pluja no ens ho permet, seguim camí fins a Sant Miquel del Fai. Per

raons econòmiques hi ha dues alternatives, per passar no s'ha de pagar, però si ens hi aturem, sí. Cadascú fa el que més li convé i ens retrobem tots a Riells del Fai, on en Joan ens espera amb l'autocar per tornar a casa.

Beneta i Mariona Vila.

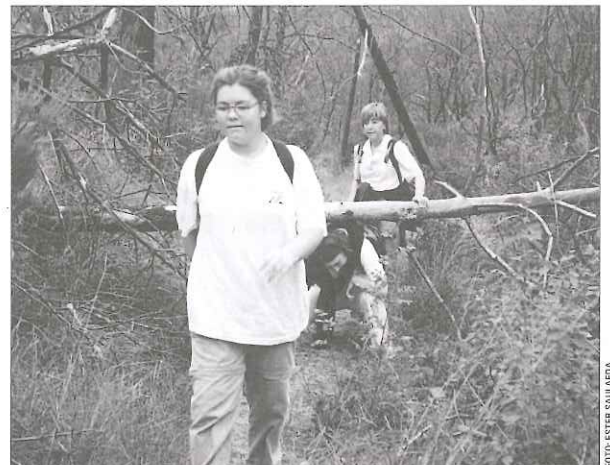

FOTO: ESTER SALUERA

Sant Pol poble d'artistes

Acte pel qual, valent-se amb habilitat i gust, d'elements materials visibles o audibles, l'home crea donant expressió a allò que és immaterial, invisible o imperceptible, d'una manera directa, abstracta, o incoent-hi en la reproducció més o menys realista o fantasiosa d'objectes naturals. Aquesta és la definició que el diccionari dona de l'art, però en Buri és més directe: "Per a mi, la gent, o sap veure o no sap veure".

Sant Pol sempre ha estat, o això diuen, un poble d'artistes. No ens remuntarem a la història però ara en tenim un bon exemple amb en Perejaume o en Dídac Raurell, per anomenar-ne alguns. També n'hi ha molts que tot just comencen, com en Xabi Tallada. Aquest any ha fet la seva primera exposició, va ser del 21 al 27 de setembre al Centre Cultural i d'Esbarjo, i el tema central era la fi de la terra. Només fa un parell d'anys que pinta "perquè sí, perquè m'agrada". No n'ha estudiat, però no descarta la possibilitat de fer-ho en un futur. Els seus quadres són senzills, de colors vius, primaris, resol els problemes sense complicar-se amb perspectives ni dificultats, tot i que li agraden Picasso i els expressionistes. Pinta olis sobre fullola, tèmperes, carbons. No li agrada el futbol, potser això també l'ha empès, amb la oferta tan exclusiva que hi ha avui, a buscar un altre tipus de "hobby". Amb això coincideix en Rafel Brossa, en Buri, "d'alguna manera havia de descarregar adrenalina".

En Rafel també fa poc que pinta, però ja ha muntat dues exposicions i està pensant en una tercera. Ell va passar de fer de pagès a treballar a la fàbrica i va notar un gran canvi després d'estar tot el dia treballant a l'aire lliure, en contacte amb la natura. "Sóc un home de barrinoles", diu. Sense saber com, es va trobar amb uns pinzells a les mans. Mai havia pintat, més que quatre aquarel·les a l'escola, però llavors va començar "d'una manera obsessiva. Em vaig comprar llibres de pintura, anava tot el dia a veure exposicions, pintava quadres i quadres...". Sembla que no però aquest és un vici car, el material costa diners. En Buri ha estat, els anys que ha exposat, el que ha venut més quadres, però guanyar diners no és l'objectiu. "Els veng a un preu molt assequible, només per pagar el material". Els olis d'en Buri són molt vitals, pintats amb nervi. "Jo quan millor pinto és quan estic més emprenyat. Per mi la pintura més que decorar ha d'expressar alguna cosa, i jo miro de transmetre sentiments". Als seus quadres hi trobem paisatges, carrerons de Sant Pol, les cases de can Burinons. "No m'agrada pintar les vistes de Sant Pol que fa tothom". Sempre fa servir olis perquè és amb el que se sent més còmode i són més expressius. "Trobo que encara he de definir el meu estil", confessa, "però m'he adonat que des que pinto sé mirar més, veig coses que l'altre gent no veu". Si li deixessin triar li agradaria ser un Mas i Mas.

Xabier Tallada
15 anys
Estudio 4art d'ESO.

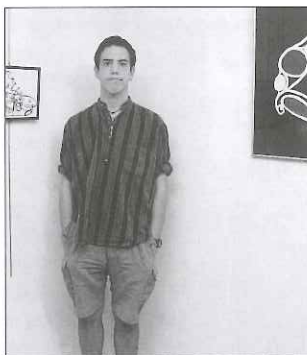

FOTO: PTO

UNA PEL·LÍCULA:
Trainspotting
UN LLIBRE:
Matilda, de Roald
Dahl
UN GRUP DE MÚSICA:
Discípulos de Otilia

UN QUADRE:
El crit, de Munch
UN PLAT:
Pollastre amb gambes
UNA BEGUDA:
La clara
UN RACÓ DE SANT
POL:
Sant Pau
UN ARTISTA DE SANT
POL:
Perejaume
M'AGRADA:
gairebé tot
NO SUPORTO:
la calor
QUÈ LI AGRAEIXES I
QUÈ LI RETREUS AL TEU
POBLE:
Li agraeixo que sigui
un poble tranquil, però no
m'agraden els dominigueros.

Tomàs Sauleda
24 anys
He fet Belles Arts

FOTO: PTO

UNA PEL·LÍCULA:
La llista de Shindler,
de Steven Spielberg
UN LLIBRE:
Viven
GRUP DE MÚSICA:
Iron Maiden
UN QUADRE:
Camp de blat amb
xiprés de Van Gogh
UN PLAT:

Arròs
UNA BEGUDA:
Aigua
UN RACÓ DE SANT
POL:
Sant Pau
UN ARTISTA DE
SANT POL:
Perejaume
UNA ÀVIA ENTRAN-
YABLE DE SANT POL:
La tia Neus
M'AGRADA:
El futbol
NO SUPORTO:
Conduir
QUÈ LI AGRAEIXES I
QUÈ LI RETREUS AL
TEU POBLE:
Li agraeixo la tran-
quil·litat, no m'agrada la
massificació a l'estiu

FOTO: CEDIDA

Exposició de quadres d'en Rafel Brossa

En Tomàs fa un altre tipus de pintura, més raonada, amb més tècnica. Ell ha estudiat Belles Arts, l'especialitat de disseny, i els seus quadres són ja més professionals. A en Tomàs no se'l veu gaire pel carrer, surt poc, amb prou feines que aparegui a les seves exposicions, però per altra banda trobem que li agrada el futbol i escolta Iron Maiden. De petit ja dibuixava, ho dibuixava tot, i ara els seus olis s'han passejat per diverses exposicions: al Centre Cultural i d'Esbarjo de Sant Pol, a La Fusta de Calella, a diferents bars de les rodalies... "Perquè el va empènyer el seu pare", ens diuen. Als quadres d'en Tomàs trobarem barques, platges, llum, carrers, línees imaginàries, bocins de Sant Pol guardats a una tela.

Un altre tipus d'activitat artística molt comú a Sant Pol és l'artesanía. Qui més qui menys tothom fa alguna mena de manualitat, encara que sigui a petita escala, per decorar casa seva o per fer un regal. De l'Eva podríem dir que és una professional en aquest sentit, fa una mica de tot. Tot i que treballa en una empresa d'enquadernació prefereix fer-ho a casa seva de manera manual. Utilitza cartró, plàstic, vidrets que recull de la platja... "Encara no estic segura que això de l'enquadernació sigui el que realment m'agrada. Preferiria fer alguna cosa que tingués més a veure amb estar en contacte amb la gent". L'Eva ha col·laborat amb llibres d'edicions reduïdes, de bibliòfil: un llibre amb el poeta Brossa, el pintor Borrell i Jordi Alcaraz, també dos llibres d'animació per al Canal Plus. Això en plan professional, perquè a l'Eva també li agrada escriure i col·labora amb actes de Sant Pol, fent la bruixa, titelles, muntant la fira de santa Llúcia... el que es presti.

En Josep Vila és fuster ebenista jubilat, però no descansa. S'ha muntat un taller al garatge de sota casa seva i allà treballa la fusta. Va aprendre l'ofici als Salesians, just abans que esclatés la guerra, "ja en vam haver de córrer!". Ara fa arques de núvia en miniatura, algunes són reproduccions de feines que li havien encarregat per restaurar i de les que havia pres fotografies, altres se les inventa. "Aquesta li regalaré a la Maria pels cinquanta anys de casats". Ha emmarcat tots els quadres de casa seva, fins i tot els dibuixos dels seus néts. "L'avi arreglador", que li diuen. En Josep encara ens ensenya les làmines que havia dibuixat quan estudiava, conserva les eines que havia fet servir al primer taller que va muntar, peces de museu; recorda la dificultat dels primers moments, quan havia d'anar amb carro a Calella a tallar la fusta. Ara també fa de jardiner per la família i munta un dels pessebres més bonics del poble, capbussat dins del que havia estat el forn de pa de la casa. "Últimament he fet les creus dels passos del Via Crucis que llueix l'església de Sant Pol i que es van estrenar el primer diumenge de Quaresma d'aquest any".

La Clara va regalar una vegada a una amiga unes esparidenyes pintades per ella amb una imatge del poble on estiuaven plegades. Algú les va veure i n'hi va encarregar unes altres. "Vaig pensar en fer-ho amb motius de Sant Pol". Des d'aleshores, ja fa quatre o cinc anys que en pinta i la podem trobar venen-les a la fira d'art. La Clara també està començant a tocar el saxo, però es troba amb un problema molt comú entre els estudiants: la manca de temps per dedicar-hi.

També la feina deixa poc temps per fer altres coses. En Joan Arcas es passa el dia a la construcció, però a les nits a vegades no dorm per dedicar-les a la seva passió: la fotografia per ordinador. "Jo vaig començar fent fotografia, però em trobava que perdía massa temps entre fer les fotos, el labora-

Eva Fàbregas i Ferrer
27 anys - He fet 1er d'Història, enquadernació i cursos de manualitats, literatura, etc...

UNA PEL-LÍCULA:
Cyrano de Bergerac
UN LLIBRE:
L'Odissea, d'Homer
UNA CANÇÓ:
Un rock and roll
UN QUADRE:
Una panera de rogers, de l'avi Vila

Clara Tarruella 19 anys
Estudio Biología

UNA PEL-LÍCULA:
Cinema Paradiso, tan per l'argument com per la música. Tot i que tracta d'una història de fa molts anys crec que mai passarà de moda
UN LLIBRE: *També et pots morir a la primavera*, em va fer pensar molt
UNA CANÇÓ: M'agraden molts tipus de música, depèn de l'estat d'ànim
UN QUADRE: Un d'en Perejaume on es veuen unes serralades nevades represen-

UN PLAT: Un amb molt de verd i rasons
UNA BEGUDA:
Un sandi o vi
UN RACÓ DE SANT POL:
El mar, i des del mar la vista de Sant Pol
UN ARTISTA DE SANT POL: Tots els que ho són sense ser coneguts
UN PERSONATGE
ENTRANYABLE DE SANT POL: En Josep Maria Pujol
M'AGRADA: Anar a pescar
NO SUPORTO:
Que m'estirin els cabells
UNA FITA:
Aprofitar cada dia
QUÈ LI AGRAEIXES I QUÈ LI RETREUS AL TEU POBLE:
Li agraeixo els diferents espais que ens ofereix degut a la seva bona ubicació, però no m'agrada tot el que s'està fent per desfigurar-lo.

tades en un paraigües
UN PLAT: Els fideus amb rap de la meua mare
UNA BEGUDA: Un bon vi blanc
UN RACÓ DE SANT POL:
El carrer Jacint Verdaguer
UN ARTISTA DE SANT POL: Oriol Romaní tocant el violí
UNA ÀVIA ENTRANYABLE DE SANT POL: La Dominga Casellas, ja que he tingut la sort de tenir-la com a veïna i sempre me l'he estimat com una àvia
M'AGRADA: La muntanya, fer esport, tocar el saxo, pintar, anar al teatre...
NO SUPORTO: Que algunes persones se sentin superiors a altres
UNA FITA: Poder treballar del que estic estudiant, ja que la Biologia m'agrada molt però té poca sortida
QUÈ LI AGRAEIXES I QUÈ LI RETREUS AL TEU POBLE:
Li agraeixo que encara sigui un poble i la veritat és que no li retrec res

Josep Vila - Ebenista

tori..." En Joan el podríem situar entre l'art visual i l'artesanía, entre la fotografia i la informàtica. Ara fa fotomuntatges amb fotos que ell mateix ha tirat i que retoca amb l'ajut de l'ordinador. Apareixen paisatges de somni, núvols recargolats, ones, foc... En Joan també participa en la lliga fotogràfica de Fotofilm de Calella, que és per aficionats a la fotografia.

L'art de l'escriptura pot trobar-se a qualsevol racó, sobretot perquè no és tan evident com d'altres, passa més desapercebut. En Lluís Tió dina aviat i puja a la vinya. De la seva amistat amb la natura n'han sortit poesies ben boniques, moltes parlen dels boscos, de pins, de petits animalons. "A mi m'agrada molt una que parla d'una papallona que se li va posar al braç", ens diu la Núria. L'avi Lluís gairebé que parla en vers, ha fet poemes de tots els acontèiments familiars: la comunió dels néts, els aniversaris... "Però jo sempre dic que no sóc un poeta, sóc un versificador". Les paraules que fa servir ja tenen ritme, sonen. "Jo d'escriure n'he après dels Patufets", diu. A la Mònica, la seva néta, també li circulen metàfores i epítets per les venes. Ella estudia periodisme i sempre que pot escriu. Fa una mica de tot, poesia, prosa, alguna obra de teatre. Li agrada molt llegir "gràcies a l'Elvira de l'Estanc. Ella és qui me'n va ensenyar i la que em va fer disfrutar dels llibres".

I parlant de les paraules amb ritme, "que no és un art la música?", ens diu en Pol. La música sempre ha estat present a Sant Pol: el Cor Germanor, la processó de Setmana Santa, les cantades dels goigs de Sant Antoni, les havaneres, les veus blanques de la coral La Nau, els festivals de jazz amb el clarinet d'Oriol Romaní... També hi ha molts grups que comencen, sovint són grups d'amics que s'ajunten per tocar, altres s'ho prenen més seriosament, alguns d'ells van estar presents al Sant Pol Rock. En Pol és un dels organitzadors d'aquest concert, "com que a Sant Pol no s'organitzen gaires espectacles d'aquests, ens ho muntem nosaltres i així tenim l'excusa per poder tocar". Ell ha estat amb diferents grups i ara forma part del conjunt Animal Mut, que fa un tipus de música entre jazz i pop instrumental. La majoria de les cançons les componen ells mateixos. "Per mi, la música ara no és una qüestió d'amics, si un grup es desfà me'n buscaré un altre". La vida dels músics té això, és nòmada. Un dia s'és aquí, l'altre allà. Carregar l'equip, anar d'un lloc a l'altre, descarregar, sopars a hores intempestives, tornar a les sis del matí... "Però sempre trobes molt bon ambient, coneixes a tothom i és curiós que tocant amb tanta gent veus com són de diferents les persones".

Però encara ens deixem molta gent i moltes coses: les que fan puntes a l'Esplai, aquesta que pinta seda, un altre fa ceràmica, aquella que balla, un fa gravats, i menció especial mereixen els dels Pastorets, que han fet reactivar el teatre, sempre molt arrelat al nostre poble. Potser sí que Sant Pol és un poble d'artistes.

**Mònica Roig Tió - 19 anys -
Estudio 2n de Ciències de la
Informació**

FOTO: GENDRA

UNA PEL·LÍCULA:
Cinema Paradiso
UN LLIBRE:
Mis memorias, de
Mihura
UNA CANÇÓ:
Qualsevol de l'Elvis
UN QUADRE:
El crit, de Munch
UN PLAT:
El gazpacho

**Pol Maresma i Oliveras
22 anys - Cursant Enginyeria
Tècnica en Informàtica i gestió
Trebajo dissenyant pag.web**

FOTO: PITO

UNA PEL·LÍCULA:
El resplendor, on Jack
Nickolson es torna realment
boig
UN LLIBRE:
Un món feliç, d'Aldous
Huxley
UNA CANÇÓ:
Rosanna del grup Toto
UN QUADRE: *Retrat de
Lincoln*, de Dalí
UN PLAT:
Un bon entrecot al
pebre verd
UNA BEGUDA: El cafè
UN RACÓ DE SANT POL:
La corda
UN ARTISTA DE SANT
POL: Oriol Romaní

UNA BEGUDA:
Martini amb llimona
UN RACÓ DE SANT POL:
El pou, a La Punta
UN ARTISTA DE SANT
POL:
El meu avi Lluís
UNA ÀVIA ENTRANYA-
BLE DE SANT POL:
La Pepita Serra
M'AGRADEN:
Els cavalls i els matins
vora la meua mar
NO SUPORTO:
Els espàrrecs
UNA FITA:
Escriure un bon llibre
QUÈ LI AGRAEIXES I
QUÈ LI RETREUS AL TEU
POBLE:
Li agraeixo la
tranquil·litat però em preo-
cupa que canviï i deixi de ser
un poble.

UN PERSONATGE
ENTRANYABLE DE SANT
POL: L'avi Morell
M'AGRADA:
La música que trans-
met estats d'ànim i sentiments
NO SUPORTO:
La música que no
transmet res
UNA FITA
Aconseguir treure un
disc d'aquells que la gent con-
tinua escoltant vint anys des-
prés
QUÈ LI AGRAEIXES I
QUÈ LI RETREUS AL TEU
POBLE:
Li agraeixo la
tranquil·litat, i ahora li retrec
la tranquil·litat.

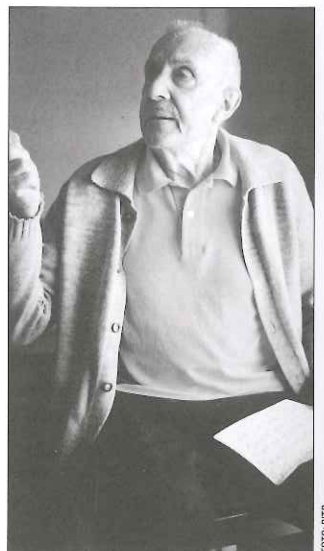

FOTO: PITO

L'avi Lluís

La Terra de Xauxa

Quan la meua professora em va trobar plorant a la sortida del menjador, es va sorprendre. Era el meu tercer curs en aquell col·legi i ja havia aconseguit crear-me una reputació de nena eixerida i alegre. Mai m'havien vist plorar, i es va sorprendre. Vaig balbucejar com vaig poder el motiu de la meua pena: "L'Elvira s'està morint". No recordo si em va preguntar qui era l'Elvira, tampoc aconsegueixo recordar si li ho vaig dir.

Les tardes a casa de l'Elvira són un dels primers records que tinc. Estava just a sobre de l'estanc del meu pare, que abans havia estat d'ella. El meu germà i jo corríem pels passadissos, redescobrint dia rera dia totes aquelles habitacions que coneixíem tan bé: la blava, la verda, la rosa, una altra de verda...

L'Elvira, als seus més de vuitanta anys, necessitava reposar després d'uns minuts amb nosaltres. Llavors sortíem a la terrassa, a posar engrunes de pa en un petit plat especial pels ocells. De puntetes, abocats

a la barana, saludàvem els vianants, coneguts o no, o cridàvem a ple pulmó el pare, que era a la botiga.

Tot això ho recordo com envoltat en una nebulosa, borrós. Però hi havia altres moments que vaig passar en aquella casa, aquesta vegada sense el meu germà, que viuen a la meua memòria gairebé fins el més mínim detall.

El menjador. Assegudes al sofà l'Elvira i jo, descansant de la nostra inalterable visita al pis de dalt, a les habitacions de colors. En front, un curiós televisor en blanc i negre romandria mut. Jo m'aixecava impacient i em dirigia decidida cap al televisor; donada la meua curta edat no havia d'ajupir-me molt per veure què hi havia a sota. Sempre era allà. L'agafava amb tendresa i tornava al sofà: "Llegeix-me el conte de la terra de Xauxa".

Una i una altra vegada el mateix, "la terra de Xauxa", el poema popular català que parla d'aquella terra meravellosa on plou set dies la setmana (els diumenges plouen butifarres), on no hi ha policies, ni metges, ni ningú que mani, perquè no són necessaris. Imagino que llavors em devia saber el conte de memòria, però l'he oblidat.

L'Elvira, amb els seus cabells blancs, perfectament pentinats, del mateix blanc resplendent de les fades madrines; amb els seus ulls profunds, emmarcats en arrugues de vella sabiduria; amb una veu... No recordo la seva veu.

Jo, cabell negre atzabeja pentinat com un noi, ulls verds, curiosos i atents, i un respectuós silenci trencat a vegades per una rialla infantil, o per preguntes que cap de les dues considerava absurdes.

Quan es va morir jo era de viatge. Ho vaig saber en tornar. Feia temps que no la veia, l'havien dut a Barcelona perquè estava molt malalta. Tenia onze anys i era la primera vegada que em topava tan de prop amb la mort.

Una vegada vaig sentir com li deia al meu pare que de gran m'agradaria molt llegir. En aquell moment vaig pensar que fer aquella predicció (i encertar) havia de ser cosa de magia. Potser no m'equivocava. L'Elvira tenia magia, una magia cautivadora que va fer somniar a tants nens, igual que a mi, en visitar la terra de Xauxa. Ara ella ja és allà.

Mònica Roig Tió

El Pi Malalt

Vaig veure'l corsecat, retut per les erugues.

Polsós de tronc i branques, amb quatre brins per fulles era bastant grotesc.

Penjat sobre el camí, en el crestall d'un marge, ni l'humitat del rec ni l'adient paratge, li servien de res.

Agafant a l'atzar una gruixuda canya, vaig treure-li amb treballs la malastruga plaga, sense convenciment

de què un ajut tardà li fos remei per viure i arrencant forta saba, pogués sentir-se lliure del fatal contratemps.

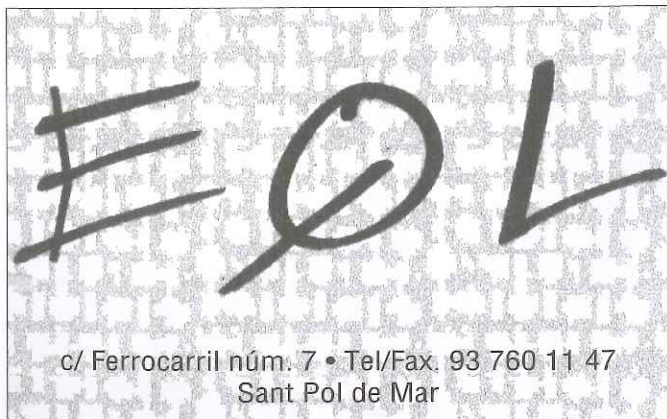
Mes, un jorn de tardor, plujós, vers el capvespre trencant la solitud un xarroteig de festa, m'hi he topat de nou.

Altiu i revingut, quina espessa brancada redòs suaument mogut per l'aire, a l'ocellada servia de bressol.

Igual que a un bon amic, li donc la benvinguda. M'acosto al tronc cepat. Rellisco per la pluja i callen els ocells.

Enmig de la pinassa, quelcom hi llenteja. Serà casualitat o meravellosa ofrena l'erol de pinatells?

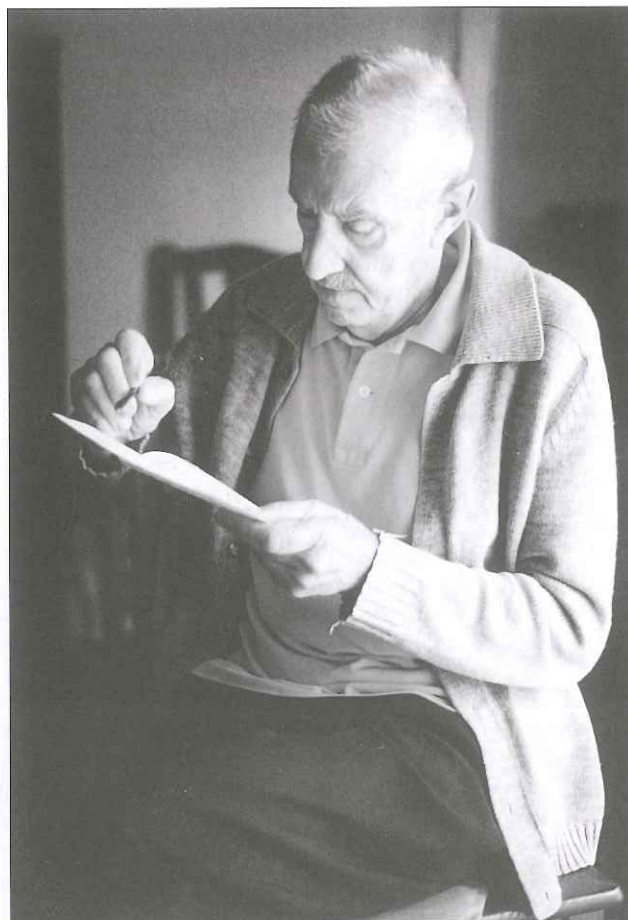
Tió

c/ Ferrocarril núm. 7 • Tel/Fax. 93 760 11 47
Sant Pol de Mar

*Josep Ma. Puigvert, actual director
els Pastorets, interpretant el paper
de Rovelló*

L'avi Lluís repassa una poesia

FOTO: PITO

FOTO: PITO

*Al taller d'en
Josep Vila*

FOTO: PITO

*Joan Arcas
capficat davant el
seu ordinador*

FOTO: PITO

En Buri pinta envoltat de natura

FOTO: CEDIDA

Fotomuntatge d'en Joan Arcas

*Un quadre d'en
Tomàs Sauleda*

FOTO: PITO

Després de la polèmica generada a l'estiu sobre la problemàtica del passos inferiors per accedir a la platja i sobre el conflicte amb el xiringuito Los Pinchitos i RENFE, Francesc Pomés ens en fa cinc cèntims per explicar com està el tema.

Quatre apunts sobre la construcció de passos inferiors a Sant Pol

Benvolguts convilatants:

Sovint, amics o coneguts em pregunten tot queixant-se perquè encara avui a Sant Pol no s'hi ha construït cap pas inferior per accedir a la platja, quan en altres poblacions veïnes sí que se n'hi han fet i malgrat que en moltes ocasions s'ha dit que es farien. A més, en el Butlletí-programa que va presentar el nostre Grup en la campanya electoral de l'any 95 deia textualment: "Promourem la construcció de passos sota les vies de RENFE al Parc del Litoral, davant la Plaça de la Vila, en el Passatge de Mar i a la Pl. de l'Estació-Passeig de la Punta". Doncs tenen raó, ja que hem de reconèixer que fins avui no hem complert la nostra oferta, tot i que us puc assegurar que no ens n'hem oblidat i que ens hem mogut molt, tant a nivell d'Alcaldia com de la Regidoria d'Urbanisme. Hi hem dedicat molt de temps en viatges, entrevistes i presentant projectes tant a la Demarcació de Costes com a RENFE, però ja sabeu aquell refrany castellà que diu: "Las cosas de palacio van despacio". Quan s'ha d'anar a cercar suport i ajuda a estaments superiors, malament rai. T'has de carregar de paciència i resig-

nació; però no desconfiem. Per la nostra part, segueix essent gran l'interès perquè dintre d'un temps no massa llarg pugui ser una realitat accedir a la platja a través de passos inferiors.

És clar que em direu que ja podíem haver-hi pensat abans, amb els entrebancs i dificultats que trobem per resoldre el cas, i ara ens estalviariem ser interpel·lats. És cert, però també s'ha de reconèixer que, a voltes, el mateix interès i la il·lusió de portar endavant una obra o projecte ambiciós et fa mirar les coses amb optimisme, i no es repara prou amb els problemes que comporta. Altres projectes ben importants i de gran interès com varen ser, per exemple, els Habitatges de Protecció Oficial o el mateix Polígon Industrial - cap d'ells exempt de gruixudes dificultats - es resolgueren i tiraren endavant tal com s'havia previst. Però no sempre tot surt segons les previsions i com hom voldria.

Per a la construcció dels passos inferiors els problemes a salvar son seriosos. I no són solament problemes econòmics sinó principalment tècnics.

Per a la construcció dels passos inferiors els problemes a salvar son seriosos. I no són solament problemes econòmics sinó principalment tècnics per la manca d'espai i especialment

pel costat de la platja. És evident que en aquest aspecte no ens podem comparar amb altres poblacions costaneres veïnes. Elles tenen platja estable, quan no passeig, i en canvi a nosaltres ens resulta molt difícil ubicar-los, especialment davant la població, degut a la inestabilitat de la sorra. Tots sabem que en l'època dels temporals, quant són molt forts, l'aigua travessa la via - recordareu els de la tardor passada - i en aquests casos, amb la força de les onades, els passos es podrien convertir en sifons i negar els carrers amb el corresponent perill. Confiem, però, que els tècnics hi trobaran la solució, per això son tècnics.

El primer soterrani que segurament farem serà el que s'ha d'ubicar al Parc del Litoral, ja que és el que comportarà menys dificultats per motius d'espai.

El primer soterrani que segurament farem serà el que s'ha d'ubicar al Parc del Litoral, ja que és el que comportarà menys dificultats per motius d'espai. I val a dir que fins ara no s'ha pogut construir perquè el lloc on està previst fer-lo és propietat de RENFE, la qual tenia llogat el terreny a un tercer, concretament al que explotava el xiringuito "Los Pinchitos". Ara, però, dit llogater ha de marxar perquè té una ordre de desnonament, i per tant esperem que aviat quedarà el lloc lliure, el que ens permetrà tractar

amb RENFE per poder ocupar el pertinent espai. Confiam que no hi haurà cap problema, atès que últimament ens hem entès sempre molt bé amb els corresponents responsables de la Companyia ferroviària.

Pel que fa a la resta de passos, cada un té la seva problemàtica. No és igual el que tenim previst davant de l'Ajuntament - el més difícil - que el de davant del Passatge del Mar, ja que per aquest, a l'hora de fer-lo, es podrà aprofitar d'alguna manera l'obertura actual del desguàs, fent-la més gran, naturalment. Amb tot, cal dir que tenim damunt la taula un ambiciós projecte consistent en un mini passeig d'uns 3 mts. d'ample, passant per sobre la nova escullera i que aniria des de La Riera fins a la Placeta sobre el Torrent Arrosser. Aquest projecte contempla també els diferents passos inferiors preveient les degudes i necessàries proteccions dels temporals. Però degut al seu elevat cost, que no podrà pas assumir l'Ajun-

tament sinó que haurà de ser a base d'ajudes i subvencions, no serà pas "joc de poques taules", i, per tant, si abans podem fer els soterranis no esperarem, ni molt menys, a desenvolupar el projecte del mini passeig.

Fins aquí, amics, us he volgut donar aquestes, penso, obligades explicacions perquè sapiguen com està això dels passos inferiors per accedir a la platja. Com podeu veure és força complicat, encara que, com he dit, no desconfiem en que a no molt tardar es convertirà en realitat. Us asseguro que per nosaltres no es perdrà.

Francesc Pomés

FOTO: PTD

AJUNTAMENT

POLICIA LOCAL

Ara sí. Ara la creació del Cos de la Policia Local a Sant Pol comença a ser realitat. El Ple de l'Ajuntament va aprovar per majoria absoluta aquesta creació, posant així la primera pedra per tal d'aconseguir allò que, en legislatures anteriors, s'havia intentat sense èxit. Cal, no obstant, obtenir un informe favorable de la Comissió de Coordinació de Polícies Locals i l'autorització del Conseller de Governació. Esperem disposar ben aviat d'aquest informe per poder cursar la petició al Conseller.

S'ha de tenir en compte que la legislació específica de règim local, tant l'estatal com l'autonòmica, consagra el principi d'autonomia municipal i atorga als municipis competències pròpies en matèria de seguretat en llocs públics, ordenació del trànsit i protecció civil. Competències que no han estat mai assumides pels cossos de seguretat estatals (Guàrdia Civil o Policia Nacional) i que tampoc ho seran quan arribi la Policia Autonòmica (Mossos d'Esquadra).

Quan l'actual Consistori va accedir

a l'Ajuntament, va haver de fer front a la reestructuració del servei de vigilància: els mitjans de que es disposava, tant personals com materials, eren insuficients atès el creixement demogràfic i urbanístic que s'havia i -encara- s'està produint.

Es va començar per una millor optimització dels recursos personals, posant al front un Cap que organitzés i dirigís el servei segons les directrius del Regidor de Governació i dotant-lo dels mitjans materials indispensables per tal que pogués funcionar amb eficàcia i eficiència. La formació del personal, la legalització de l'emissora, l'adquisició de vehicles o la dotació de material complementari, com el vestuari, són algunes de les actuacions que s'han portat a terme. Actuacions del tot imprescindibles pel funcionament de la Policia Local, i les quals havien ja estat requerides en un primer informe de la Comissió de Coordinació de les Polícies Locals i que ara, ja realitzades, suposaran un pas menys a fer.

La immediata i la proximitat, a part d'un millor coneixement del nucli

i de les persones, fan que sigui preferible disposar d'un bon servei de Policia Local propi que no pas esperar una solució per part de persones forànies.

Tal com diu la Llei 16/1991, de les policies locals, l'objectiu últim es aconseguir una homogenització de les diverses policies locals i la Policia Autonòmica dins un mateix sistema de seguretat, en el qual, amb el suport material i l'assessorament tècnic que es pugui oferir des de la Generalitat es constitueixi una xarxa de policia catalana plenament democràtica, moderna i eficaç.

Aquestes són les raons que ens han empès a adoptar aquesta decisió: l'acompliment d'aquelles competències i la gestió pròpia d'un servei que no podem delegar.

Ara ens cal esperar l'informe i intentar complir amb tots els requisits exigits per tal d'aconseguir que el Cos de la Policia Local de Sant Pol de Mar sigui una realitat.

Regidoria de Governació.

Jornades d'Anàlisi Estratègica pel Futur de Sant Pol de Mar

El passats 7 i 28 de setembre, van tenir lloc a la nostra vila les Primeres Jornades d'Anàlisi Estratègica pel Futur de Sant Pol. En aquestes hi van participar tots els membres del Consell Municipal de Promoció Econòmica i Turisme, creat en el mes de maig i ampliat per a l'ocasió amb l'objectiu d'extreure la màxima informació respecte al Sant Pol que desitgem en un futur proper.

La iniciativa d'aquest projecte neix a la Regidoria de Promoció Econòmica i Turisme al capdavant de la qual hi trobem en Joan Xumetra. De la creació del Consell fins ara, s'ha treballat fort durant tot l'estiu, amb l'objectiu d'endegar un Pla Estratègic per a Sant Pol, és a dir, tenir una visió plural de la realitat econòmica present i futura del nostre municipi -a nivell

turístic, industrial i demogràfic-, la qual ens permeti trobar diferents alternatives d'actuació adequades a les complexes situacions de canvi que estem vivint actualment.

Des de la mateixa Regidoria, es va contactar amb diferents empreses dedicades a elaborar Planificacions Estratègiques, decidint-se finalment per MOMENTUM com a la més indicada per a treballar amb el nostre poble. Val a dir, que per a l'elaboració del Pla, la Diputació de Barcelona aporta una subvenció del 50% del cost.

Tota aquesta feina va tenir el seu màxim exponent els dies 7 i 28 de setembre, on vam trobar-nos tots els membres del Consell Municipal i els representants de l'empresa escollida. Al llarg de la 1a. Jornada, es va fer

una recapitulació històrica de la vila, des de l'any 1858 -amb l'arribada del tren a Sant Pol-, fins a l'actualitat, amb la Urbanització dels Garrofers, el gran creixement demogràfic i la zona industrial.

A més, es van treballar les tendències de l'ENTORN que afecten i afectaran al poble amb un horitzó de 5 a 7 anys; els temes que haurien de continuar-se, modificar-se o eliminar-se i crear-se de ben nou. Vam finalitzar la primera sessió, definint grupalment de 3 a 5 objectius globals sobre futur desitjable del nostre municipi.

Durant la 2a. Jornada, realitzada el dia 28, es van treballar en petits grups les accions per desenvolupar els 5 objectius estratègics a 5-7 anys vista, resultants de la sessió anterior: la identitat, Sant Pol cara al mar, la qualitat de vida en quant a serveis i joventut, l'ocupació i la imatge del nostre poble.

Per finalitzar, val a dir, que les Jornades han estat tot un èxit en quant a la participació i al sentiment general de satisfacció per la feina feta.

El proper pas, és feina del Consell Municipal i l'Ajuntament, els quals hauran de treballar en col·laboració, per poder dur a terme les accions més viables per a un futur desitjable de la nostra vila.

*Núria Fugasot i Cornella
Consell Municipal
de Promoció Econòmica i Turisme*

FOTO: PTO

Especialitats en:
CARN A LA BRASA
PIZZA
ESPAGUETIS

CARRER NOU, 50 ☎ 93 760 11 22 - SANT POL DE MAR

FERRETERIA - ADROGUERIA

SANT PAU⁵

Pujada Sant Pau, 5 - Tel. 93 760 00 35
08395 SANT POL DE MAR

Programa de Promoció Econòmica i Turisme (estiu 1998)

Poc a poc l'estiu queda enrera i és ara quan pot plantejar-se i valorar-se tot el que ha anat passant al nostre poble.

A nivell d'imatge ha estat rellevant el Programa de Promoció Econòmica i Turisme, fruit de la col·laboració entre la Regidoria de Promoció Econòmica i Turisme, i la Regidoria de Governació de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar.

El Programa en sí es basava, d'una banda, en l'increment de tots els serveis públics durant l'estiu, amb l'objectiu de millorar la imatge i la qualitat de vida dels santpolencs: la recollida d'escombraries, la neteja viària i de les platges, la jardineria, les zones d'aparcament, la vigilància diürna i nocturna i la zona peatonal. D'altra banda, donar a conèixer el nou tríptic editat per l'Ajuntament, promocionant la història, les visites, les festes i les tradicions de la vila.

L'esmentat programa comptava amb un mecanisme de valoració per tal de conèixer l'opinió dels vilatans sobre les diferents mesures introduïdes. Aquest mecanisme consistia en

un petit qüestionari, el qual fou pasat a una mostra representativa del sector afectat per les noves mesures, concretament els comerciants i empresaris turístics de Sant Pol de Mar.

Centrant-nos en l'enquesta, direm que constava de 7 preguntes bàsiques referides als aspectes principals del poble. Estadísticament, la participació per part dels enquestats fou alta, concretament, d'un 91%. Pel que fa a les preguntes, us presentem a continuació un breu resum numèric sobre les mateixes:

Respecte a la 1a. pregunta, un 71,4% creu que la imatge del poble ha millorat, enfront d'un 23,1% que pensa que no; un 5,5% s'abstén de respondre.

La 2a. pregunta, la qual fa referència a les vendes, utilització de serveis concrets (bars o restaurants) o a l'ocupació hotelera, un 34,1% diu que millor respecte a darreres temporades, un 16,5% diu que pitjor, mentre que un 42,9% es mantén amb igual. El 6,6% restant afirmen que no poden fer balanç de la temporada.

En la pregunta 3a., un 83,5% opina que ha estat positiu pel poble l'increment de places d'aparcament, encara que sigui limitat.

Pel que fa a l'increment de la vigilància, pregunta 4a., un 87,9% ho considera positiu, enfront d'un 7,7% que pensa que és negatiu.

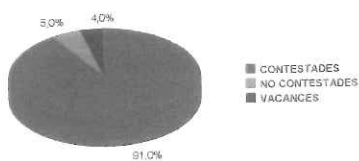
Podem afirmar rotundament que Sant Pol és un poble net, ja que ho corrobora un 95,6% de la població enquestada a la 5a. Pregunta.

La pregunta 6a. aborda el tema de la zona peatonal. Tot i ser un tema delicat i generador de discrepàncies, pràcticament la meitat de la població enquestada 47,3% afirma que és positiu, enfront d'un 27,5%, els quals pensen que és negatiu, d'un 19,8% que diuen que no els afecta i d'un 5,5% que no es defineixen.

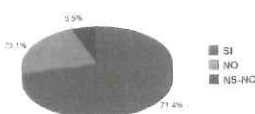
Pel que fa a l'última qüestió de l'enquesta, sobre el coneixement del Pla Estratègic que ha iniciat l'Ajuntament, impera un 87,9% de desconexença del Pla.

*Núria Fugasot i Cornella
Consell Municipal de Promoció Econòmica i Turisme*

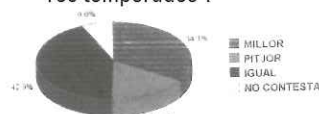
PARTICIPACIÓ

Creu que ha millorat la imatge turística de Sant Pol

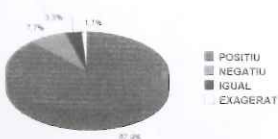
Pel que fa a les vendes, com creu que estan anant respecte a darreres temporades ?

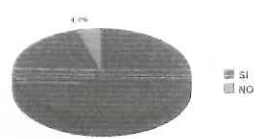
L'augment de zones d'aparcament limitat dins el casc urbà, creu que ha estat per el poble:

Pel que fa a l'augment de vigilància diürna i nocturna, vostè creu que és:

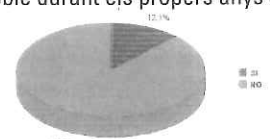
Creu que l'increment de la brigada i mitjans de neteja de tots els espais públics, ha millorat la imatge de Sant Pol?

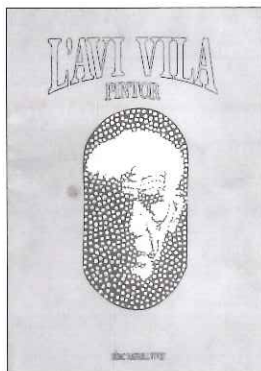
Respecta a la zona peatonal dins el poble, creieu que és:

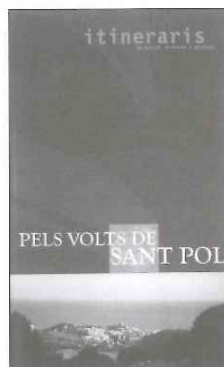
Té coneixença del Pla Estratègic que endegarà properament l'ajuntament de Sant Pol, amb l'objectiu d'assolir un desenvolupament satisfactori del nostre poble durant els propers anys ?

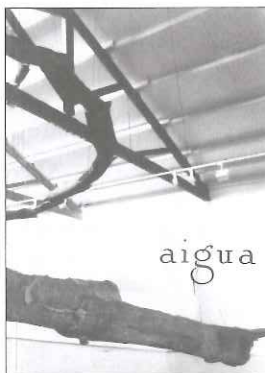
Tres llibres dedicats al poble de Sant Pol

Avi Vila, pintor

Pels volts de Sant Pol

Aigua

Aquest estiu s'han editat tres llibres de diferent temàtica però tots relacionats amb l'àmbit de Sant Pol. El llibre *L'avi Vila*, pintor, de Dídac Raurell, fa una trajectòria per la vida de l'artista, el moment històric en què va viure, els seus quadres, els quals trobem il·lustrant aquestes pàgines, tot adobat amb anècdotes i comentaris.

Pels volts de Sant Pol és una guia d'itineraris recomanables per descobrir les rodalies de Sant Pol i editada pel CESP. Finalment, *Aigua* recull tot el relacionat amb l'elaboració de l'exposició del mateix nom que es va fer al Museu, ideada pels Amics de les Arts.

Com a participant en l'elaboració de la guia d'itineraris del Centre Excursionista, i també del catàleg de l'exposició *Aigua* del Museu, Josep Sauleda va ser convidat a l'acte de presentació d'aquests dos llibres per parlar de la seva experiència. Aquest és un fragment de la seva intervenció:

"Cada comunitat de persones, cada societat, s'ha donat a ella mateixa una visió de les coses del món on viu, una imatge que li servia com un relligament general, universal, que donava l'harmonia necessària al grup. És la idea que l'ésser humà (entès personalment i col·lectivament) es fa d'ell mateix i de la seva posició en l'univers que determina les seves relacions amb la natura.

Hem necessitat sempre recollir la tradició, el saber, la intuïció i l'experiència, crear una cartografia del lloc on vivim, del què hi ha d'immediat i a la llunyania, i fer que esdevinguí una imatge palpable,

intel·ligible, desxifrabla, nostra: una narració.

Una narració que sempre i arreu deia que les relacions amb el nostre medi no són només naturals sinó també fets de cultura. Els nostres avantpassats, fins i tot els més remots, eren tan culturals com nosaltres, només que d'una manera diferent. Per a ells la natura era un ésser viu, carregat d'intencions.

Però en el nostre sistema de vida, en l'anomenat primer món, la natura és un objecte mut i neutre, és exclosa de la societat i la societat exclosa de la natura. Ja no hi ha evolució conjunta. Ja no és més aquella Mare que ens nodreix i ens transporta, sinó un gran magatzem de matèries primeres.

La narració ha estat a poc a poc trencada, capgirada, confosa i canviada per una altra que no dona el sentit necessari per a la vida, ni conquereix per la seva bellesa i la força evocadora, sinó que serveix a altres lògiques potser ben humanes, però sens dubte profundament injustes i, per això, equivocades.

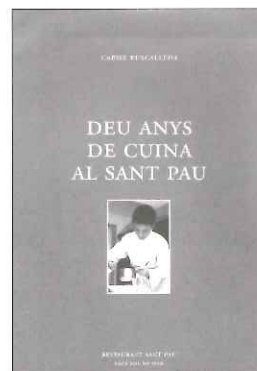
Però el mite que ens separa del medi ha entrat en crisi per les seves conseqüències devastadores. La vida mateixa ha estat amenaçada de destrucció.

I quan penso en els dos textos que tinc al davant em dic que són aquí per reprendre el fil de la narració abandonada, la que des de sempre donava a entendre la Terra com una immensa comunitat viva de la qual en som part. La que diu que la nostra responsabilitat de les coses ha nascut a la plegada amb aquestes coses, i la nostra consciència és una conversa tan antiga com els camins i com l'aigua, com els peus i com els ulls."

Presentació del llibre de la Carme Rusalleda

El passat dilluns 19 d'octubre es va presentar el llibre de la Carme Rusalleda *Deu anys de cuina* al Palau Robert de Barcelona. Aquest llibre, editat en motiu del 10è aniversari del Restaurant Sant Pau, combina il·lustracions, dibuixos, frases, històries i receptes,

algunes de persones de Sant Pol tan conegudes com l'Ester de Cal Negre o la Pepeta del Centre. A l'acte hi va assistir, entre d'altres, el conseller de Presidència de la Generalitat de Catalunya, Xavier Trias. Jordi Pujol és qui ha prologat el llibre.

Deu anys de cuina

El cinema, el setè art?

El cinema és interessant, és distret, és cultura, és història, pot ser fantàstic, negre, colorista, social, reivindicatiu, trepidant, comercial, independent... i així podríem seguir i seguir i gairebé tots estariem d'acord. Hi ha un punt però, en el qual podem començar a divergir, i és quan afirmem que el cinema és art. El naixement del cinema com a invent que permetia reproduir les imatges i, el que era més important i innovador, el moviment d'una manera completament fidel, va fer que se'l reconegués abans com a document que com a art. D'altra banda la gran indústria que de seguida es va generar al seu voltant va fer que la majoria d'artistes i crítics d'art li gressin l'esquena i el qualificassin d'entreteniment, però no d'art. Aquesta és una vella discussió. Ja als anys 30 Rudolf Arnheim defensava "El cine como arte" en un llibre on podem llegir afirmacions com ara "Merece la

pena refutar de forma completa y sistemática la acusación de que la fotografía y el cine sólo son reproducciones mecánicas y que, por tanto, no tienen vinculación con el arte". I a finals de la mateixa dècada Erwin Panofsky afegia: "Els films són a la vida moderna, el que la major part de les altres formes d'art han deixat de ser, no un ornament, sinó una necessitat". Aquests arguments provenen de dos dels més reconeguts analistes i historiadors de l'art del nostre segle, la qual cosa els fa doblement valuosos: són uns grans intèrprets de l'art tradicional i no tenen cap mena d'interès directe amb el cine i la seva indústria.

Com dèiem aquesta és però una vella discussió, i en podríem parlar molt encara ara.

El que és millor, fantàstic de veritat, és la manera com es va intentar donar per acabada aquesta discussió. Parlem del qualificatiu que el cinema arrosega:

El cinema, el setè art.

Perfecte. És com dir: d'acord, si insistiu admetrem que és una forma d'art, però poseu-vos a la cua. Desconexem l'ordre i el nom de les sis

primeres. Intentem imaginar-ho: 1r. la pintura, 2n l'escultura, 3r la literatura, 4t la música, 5è la dansa, 6è la fotografia. Hi esteu d'acord? I tant que no. Hi ha d'altres formes d'art, i, a més, com podem pensar a ordenar i enumerar tota aquesta diversitat i riquesa? És ridícul. Segur que coneixeu alguna pel·lícula, pintura o llibre que mereixeria ser al capdavant d'aquesta llista i alguna altra que ni tan sols hi hauria de ser.

A banda de totes aquestes reflexions, el que sí que podem afirmar és que els del Cineclub Murtra ens ho hem cregut tot: que el cinema és una forma d'art i de cultura, que el cinema és interessant, és distret, és història, pot ser fantàstic, negre, colorista, social, reivindicatiu, trepidant, comercial, independent... i per això pensem que val la pena que hi seguim abocant el nostre esforç per mantenir-lo viu al nostre poble. Així doncs, hem preparat un nou cicle - per cert, el setè - amb unes pel·lícules que estem convençuts que faran guanyar al cinema algun lloc en el vostre rànquing particular de les arts.

Cineclub Murtra.

CINE CLUB Sant Pol de Mar

Cicle octubre-desembre 1998

PERSIGUIENDO A AMY
Kevin Smith

MARTIN (HACHE)
Adolfo Aristarain

DESMONTANDO A HARRY
Woody Allen

MARIUS ET JEANNETTE
Robert Guédiguian

CINE CLUB Sant Pol de Mar

**VIDRIERIA
SANT POL, S.L.**

- Alumini en general
- Vidres i miralls
- Mampares de bany
- Marcs a mida

Passatge del Mar, 2
Tel. i fax 93 760 06 93
08395 SANT POL DE MAR

CICLE OCTUBRE-DESEMBRE 1998:

- 23 d'octubre - Persiguiendo a Amy de Kevin Smith,
6 de novembre - Martín (Hache) de Adolfo Aristarain,
20 de novembre - Desmontando a Harry de Woody Allen.
11 de desembre - Marius et Jeanette de Robert Guédiguian.

Regidoria d'Esports - Consell d'Esports

La oferta esportiva dins d'aquest últim estiu ha estat molt diversa. Les activitats van començar amb l'AERÒBIC A LA PUNTA, a càrrec de Laura Casanovas, que va suposar un gran èxit de participació i de públic, i un bon inici de la Festa Major. La mateixa Laura durant tot l'estiu ha donat classes d'Aeròbic al Polisportiu

Municipal i les continuarà a partir d'octubre. També cal remarcar la Marató que va tenir lloc el diumenge 6 de setembre i que va suposar el final de les activitats d'Aeròbic de la temporada.

Dins de la mateixa Festa Major varem tenir l'OPEN D'ESCACS "MEMORIAL JOSEP Mª PUJOL"

que enguany va arribar a 64 participants.

El dissabte 15 d'agost va tenir lloc la SEGONA CURSA DE NATACIÓ, que va suposar tot un èxit i amb un fet més que remarcable: la participació femenina va ser superior a la masculina.

Els primers classificats varen ser:

CATEGORIA INFANTIL	MASCULÍ	FEMENÍ
1	ADRIÀ JURADO amb 3.47 (nova marca de la prova)	IRIS BANET amb 3.49 (nova marca de la prova)
2	TONI ORENES	ANNA TOBELLA
3	ALBERT RODRÍGUEZ	MARTA NOGUERA
CATEGORIA OPEN	MASCULÍ	FEMENÍ
1	ÀLEX DELGADO amb 5.21 (nova marca de la prova)	THAIS CASADEVALL amb 5.25 (nova marca de la prova)
2	JORDI PALLARÈS	MÍRIAM LÓPEZ
3	MANUEL DELGADO	GEMMA CASADEVALL

El dissabte 22 d'agost es varen celebrar les 15 Hores de Volei Platja en les que varem tenir una jornada d'allò més que distreta i que ens va deparar partits molt interessants.

Van participar vuit equips que després de fer una fase de classifica-

ció en dos grups (al matí), varen començar a partir de les sis de la tarda els quarts de final, semifinals i final.

El campió va ser l'equip "Torna-la com puguis" format per Miquel Carreras, Albert Poch, Jordi Llorens, Jordi Mainegre, Albert Tenas i

Manuel Carreras, que va guanyar en dos sets (12-5 i 12-6) a l'equip "5 a 5", format per Josep Carreras, Xavi Caballero, Laura Collet, Raimon Bancells, Moisès Fabo i Carlos Gimeno.

En el partit pel 3er i 4art lloc "Els Crostonets del Pluton" es varen imposar a "Amadeu i els seus" en tres sets (9-12 / 12-6 / 12-9).

Els altres equips participants van ser: Branques Humides, Cario-cas, Sense Nom i Xup, Xup, Mec, Mec (aquest equip format íntegrament per noies).

Aquesta Regidoria ha col·laborat també en les 24 Hores de Bàsquet i Futbol Sala, el Campionat Social de Petanca, així com en els Torneigs de Futbol Sala de La Punta en les Categories Sènior, Aleví i Juvenil.

També es va organitzar al Polis-

FOTO: P110

portiu el Torneig de Futbol Sala Base "Vila de Sant Pol de Mar".

Un capítol apart es mereix L'ESCOLA ESPORTIVA que des de dins de la Regidoria va muntar en Joan Tarruella amb la col·laboració d'Àlex Garcia i Eli Muriel. L'Escola ha estat funcionant els mesos de juliol i agost als matins i els nens i nenes participants han pogut gaudir d'esports i activitats com: futbol sala, bàsquet, handbol, bàdminton, volei, aeròbic, korfbol, BTT, natació, tennis, golf, excursions, jocs populars, malabars, etc. Així com visitar les instal·lacions de l'INEF de Catalunya a la Mun-

tanya Olímpica de Montjuïc.

En els pròxims dies el Consell Municipal d'Esports començarà a preparar el programa d'activitats esportives pels propers mesos que esperem tinguin la bona acollida que han tingut durant tot aquest any les activitats que us hem anat proposant.

*Consell Municipal d'Esports
Regidoria d'Esports*

Els Pastorets

FOTO: P110

Des de començaments de setembre que s'està assejant la representació anual que fem dels Pastorets. Novament ens hi enfrontem amb molta il·lusió i ganes de tirar endavant aquesta tradició tan nostra.

Cada any més intentem millorar-la, i enguany s'hi ha incorporat gent nova i també nous efectes especials.

Esperem, doncs, que una vegada més no ens falleu. Gràcies.

Comissió Pastorets

Les representacions d'aquest any seran els dies 26 i 27 de desembre i el diumenge 3 de gener. Venda de localitats a l'estanc.

AJUNTAMENT
DE SANT POL DE MAR
Grup Municipal d'Esquerra
Republicana de Catalunya

La Constitució

Aquest any, la tornada de les vacances ens ha portat una agradable sorpresa: ETA deixa les armes. Uns altres terroristes, els del GAL, recentment han estat condemnats i empresonats en les figures d'exdirigents socialistes del màxim nivell (inclòs un ministre). A més, el País Basc es troba en període electoral i a Catalunya li tocarà aviat. S'han començat a escalfar les declaracions ideològiques dels partits i tot plegat ha ultrapassat els límits de les comunitats històriques ja que han arribat a sentir-se al·ludits el govern de Madrid, l'oposició de Madrid i el Rei d'Espanya. S'ha produït una barreja de declaracions d'intencions a múltiples nivells que ha mobilitzat pràcticament tothom, destacant per l'inesperat l'expresident del govern, que ha volgut posar-hi cullerada, i el Rei, que significa que l'embolic ha estat seriós.

Arzallus no està d'acord amb la constitució. En Felipe González diu que ningú s'escapa de la constitució i veu perill de fantasmes integristes islàmics (= fanàtics de l'alcorà). En Pujol, sí però no amb la constitució, i en Maragall se senten al·ludits. L'Aznar parla amb tots. Surt el Rei. El parlament català torna a votar a favor de l'Autodeterminació després de 8 anys, però no pensa aplicar-la. En Serra vol agafar protagonisme i encara veu més perills que en González. En Maragall està descol·locat i no se'l sent. En Borrell, l'Almúnia i en González, que primer era un, després dos i ara ja són un trio, se solidaritzen amb els terroristes empresonats del GAL, el que els treu tota credibilitat política, i criden a la una un sol mot: CONSTITUCIÓ!, que vol dir ús de la força.

Jo em pregunto: Si el que defensa l'alcorà per sobre de tot és integrista islàmic, el que defensa la constitució per sobre de tot és

.....
(que cadascú contesti el que vulgui.
Totes les respostes són vàlides).

Pere Roura

Sant Pol a la fira de Calella

FOTO: PITO

Com cada any, el poble de Sant Pol ha estat present a la fira de Calella i l'Alt Maresme que va tenir lloc del 23 al 27 de setembre. Malgrat la inauguració de la fira va ser passada per aigua hi va haver molta gent. Els col·laboradors d'enguany van ser: Forn de pa Grimal, Pastisseria Bargalló, Fleca Nídia, Can Martri, Ca l'Andreu i Frespol, que van aportar productes típics de Sant Pol com són la coca, els embutits i les maduixes; i Flors Sílvia Gasull, que va col·laborar en el muntatge de l'estant. També la Colla de Geganters va aportar una parella de gegants, una almorratxa i un quadre amb la història de Ben Nassat i

Mercè de la Murtra. Els germans Tarridas i l'Antonio Roca van cedir la xarxa que decorava l'estant.

Aquest estant estava format per tres plafons: el de l'esquerra estava dedicat al comerç, amb les fotos dels col·laboradors; enfront hi havia el plafó dedicat a la història de Sant Pol, amb tres fotos en blanc i negre del poble tal com era abans, i tres fotografies de les mateixes vistes tal i com són ara; i al tercer s'hi reflexava la tradició de Sant Pol, amb els gegants, els focs, la processó, la fira d'art... A l'estant, a part d'oferir els productes típics de Sant Pol, també es proporcionaven els nous tríptics editats per l'Ajuntament i el plànol de la Unió de Comerciants.

NOTÍCIES BREUS

JUNY

Dissabte 27: Concert de Música de Mendelssohn, Reinberger, Certon, Morley, Paretorius, Tolrà, Montsalvatge i popular catalana, dins el 8è Cicle de Concerts, a càrrec del cor Ariadna. El concert es va fer a l'Església de Sant Pol, organitzat per la Coral La Nau.

JULIOL

Dissabte 4: Inauguració de l'exposició DIÛRN al Museu.

FOTO: PITO

Diumenge 5: *Ball d'envelat*

Sardanes a La Punta a càrrec de la Cobla Premianenca.

Divendres 10:

Benedicció de cotxes en motiu de la diada de Sant Cristòfol i sardanes amb la cobla La flama de Farners, a la plaça de l'Hotel.

Diumenge 12:

Sardanes a La Punta a càrrec de la Cobla Baix Empordà.

Dissabte 18:

24 hores de Bàsquet, XV Torneig de Sant Jaume. X Campionat de tirs lliures. Al Polisportiu Municipal, organitzat pel Club Basquetbol Sant Pol.

Torneig de Petanca Festa Major de Sant Jaume 98, a les Pistes Municipals de Petanca, organitzat pel Club de Petanca de Sant Pol.

Diumenge 19:

24 hores de Bàsquet
Sardanes a la Punta amb la cobla La flama de Farners.

Dijous 23:

Fira del Casal de Ca l'Arturo a la plaça de l'estació.

Aeròbic a La Punta amb Laura Casanovas, organitzat pel Consell Municipal d'Esports.

FOTO: PITO

Cercavila de gegants

Divendres 24:

21:30 Repicada de campanes i Pregó de Festa Major a l'Ajuntament, a càrrec de Carne Ruscallada. Tot seguit degustació de peres farcides, plat típic de Sant Jaume.

23:00 Correfoc a càrrec de la Colla de

Diables i Tabalers del barri gòtic amb bèstia de foc "El Griu" de Barcelona.

23:30 Concert a càrrec de l'Orquestra Maravella i ball, a La Carpa.

FOTO: PITO

Actuació de La Xaranga

Dissabte 25:

11:00 Ofici solemne en honor a Sant Jaume.

12:00 Regata d'Optimist, Trofeu Festa Major. Organitzat pel Club Nàutic Sant Pol.

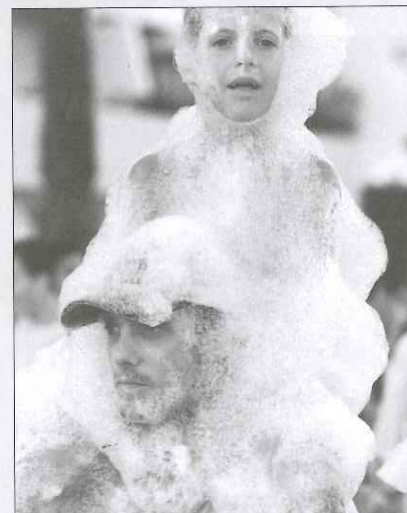

FOTO: PITO

Festa de l'escuma

Fira d'art

FOTO: FOTO

18:30 Cercavila de Gegants.
 19:00 Sardanes a càrrec de la Cobla Cadaqués a La Punta
 20:00 Ball final de Gegants i Dansa de les Almorratxes a La Punta.
 22:30 Castell de Focs a càrrec de la Piroterània Caballé
 23:30 Ball amb l'orquestra Privada a La Carpa. A la mitja part, actuació de la Xaranga Los Labradores de la casa de Aragón.

Sardanes

FOTO: FOTO

Diumenge 26:
 Tot el dia FIRA D'ART pels carrers del poble.
 12:00 Regata d'Optimist, Trofeu Festa Major.
 18:00 Festival infantil a càrrec de la Companyia Sapastre, a La Carpa.
 19:00 Sardanes a càrrec de la Cobla-Orquestra Selvatana, a La Carpa.
 20:00 Presentació del llibre Avi Vila de Dídac Raurell, a la Sala Polivalent.
 22:15 Serenata a càrrec de la Cobla-Orquestra Selvatana, a la plaça de l'Ajuntament
 23:30 Ball de la Pubilla amb la Cobla-Orquestra Selvatana, a la Carpa. A la mitja part, elecció de la pubilla. Enguany ha sortit escollida Ingrid Roca.

Divendres 31:
 Setenes 24 hores de futbol-sala al polisportiu Municipal, organitzat pel Sant Pol Futbol-Sala.

AGOST:
Dissabte 1:
 Setenes 24 hores de futbol-sala.
 3r Trofeu Furest de Patins a Vela, organitzat pel Club Nàutic Sant Pol.

Diumenge 2:
 3r Trofeu Furest de Patins a Vela.
 Audició de sardanes a La Punta amb la cobla Ciutat d'Igualada.

Dissabte 8:
 Festa de l'escuma amb animació infantil, a La Punta.

Diumenge 9:
 Audició de sardanes a La Punta amb la cobla Rambles.

Divendres, dissabte i diumenge, 14, 15 i 16:
 IV Fira Alternativa al Parc Litoral.

Pregó de les festes

FOTO: FOTO

Diumenge 30:
 Audició de sardanes a La Punta amb la cobla La Principal de Terrassa.

SETEMBRE:
Dijous 10:
 Sardanes a la plaça de l'Ajuntament amb la cobla Ciutat de Calella.

Dissabte 12:
 Sardinada popular i Havaneres amb el grup Voramar, a la platja de pescadors

Del 23 al 27:
 XVIII Fira de Calella i l'Alt Maresme, amb la participació de Sant Pol en un estant.

OCTUBRE:
Dilluns 19:
 Presentació del llibre Deu anys de cuina de Carme Rusalleda al Palau Robert de Barcelona, en motiu del desè aniversari del restaurant Sant Pau.

Diumenge 16:
 Audició de sardanes a La Punta amb la cobla Laietana.

Diumenge 23:
 Audició de sardanes a La Punta amb la cobla Premianenca.

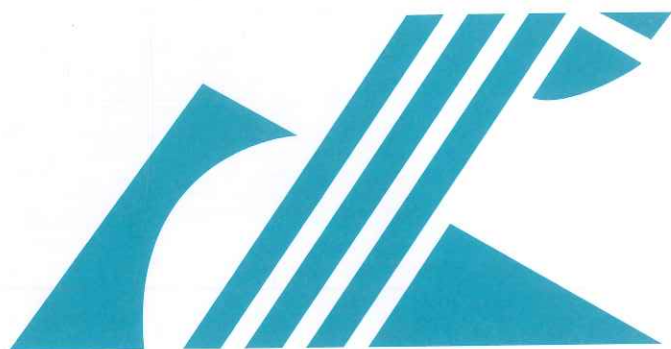
Divendres 28:
 VI Concert Sant Pol Rock, al Col·legi Sant Pau.

Castell de focs

FOTO: FOTO

RUSCALLEDA, S.A.

**EXCAVACIONS,
TRANSPORTS
I TREBALLS
AGRÍCOLES**

Av. Maresme, 9 - Tel. i Fax 93763 10 12 - 08396 SANT CEBRIÀ DE VALLALTA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ

Amargant

GRAN EXPOSICIÓ DE:

- BANYS
- BANYERES D'HIDROMASSATGE
- CUINES
- LLARS DE FOC

TOT PER A LA CONSTRUCCIÓ

DISTRIBUCIÓ DE MATERIALS:

PORCELANOSA

VENIS
CERÀMICA DE ELITE

ZIRCONIO
CERÀMICA

Ctra. de Sant Cebrià, s/n - SANT POL DE MAR - Tel. 93 760 01 12 - Fax 93 760 04 11
Santiago Rusiñol, 96 - PINEDA DE MAR - Tel. 93 767 14 16 - Fax 93 767 08 94